

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

(Utgitt av Norsk Filatelistforbund)

REDAKTØR: BJØRN MELBYE — Postboks 875 — OSLO

Forretningsfører: O.r.sakfører Leiv A. Brecke — Torggt. 1, Oslo.

NR. 4	APRIL 1957	16. ÅRG.
-------	------------	----------

INNHOOLD

Advarsel	61	For stempelsamlere	71
10 øre, Norgeskatalogen nr. 53, pl. III	62	Filateli — frimerkesamling	72
Meddelelser fra Poststyret	64	Motivsamlinger	73
Norgeskatalogen nr. 53, pl. VII. Forarbeid til Håndboken	65	Nyheter	74
Noen bemerkninger til Norgeskatalogen 1957	68	Forfalskninger	77
Sensasjonelt brevfunn	69	Hull-avstempling på 4 skill. nr. 4	77
Oslo Filatelistklubbs juniorer holder klubb- konkurranse	70	Kataloger og tidsskrifter	77
		Fipex 2 cents postkort uten påtrykk	77
		Møtereferater fra forbundsklubbene	78

ADVARSEL

Forfalskningene av 50 øre V med vannmerke.

Norgeskatalogens nr. 272.

Vi kjenner 2 forskjellige forfalskninger av V-overtrykket på dette frimerke, — den første oppdaget høsten 1944 (N.F.T. side 169—172 i 1944 med endelig redegjørelse i N.F.T. side 233—235 i 1948), og den annen oppdaget høsten 1948 (N.F.T. side 231—233 i 1948).

Jeg har tidligere gjort oppmerksom på at førstnevnte forfalskning fremdeles frembys i Sverige, og det er ikke lenge siden jeg måtte stemple en 6-blokk «falsk», som var sendt meg til undersøkelse fra Stockholm.

Det viser seg imidlertid nu at også forfalskning nr. 2 frembys på markedet, denne gang i England. Denne forfalskning er den farligste, fordi den benyttede V har

samme mål som en «Ludlov-V», som ble benyttet til originaltrykningen. Forfalskningen er utført i striper på 5 merker, og det er V-enes *innbyrdes stilling* som er den avgjørende faktor.

Forfalskningen ble i 1949 utbudt tilsalgs av en Mr. Foster i London og noen var til og med med garanti fra B.P.A. (British Philatelic Association). Dennegang er de frembudt av en Mr. J. A. L. Franks, 180 Fleet Street, London E. C. I. I begge tilfelle er det kaptein K. Jahr, Dumfries, Scotland, som har vært mellommann, og har sendt meg merkene til undersøkelse samt siden rapportert sakene til de britiske handelsorganisasjoner og tidsskrift.

Jeg tillater meg derfor påny å advare

mot denne farlige forfalskning. Den er faktisk så lik originalen at man i mange tilfelle ikke kan avgjøre «original» eller «falsk» hvis det er enkeltteksemplarer som foreligger!

A propos ekspertisering:

Mange samlere som sender norske frimerker til meg for ekspertisering, er av den oppfatning at jeg kun påsetter mitt garantistempel *hvis merket er iorden!*

Jeg tillater meg derfor å gjøre oppmerk-

som på at jeg ifølge Forbundets vedtekter for ekspertene *er forpliktet til* å stemple merkene for det de er og å rapportere saken til Forbundet.

Jeg følger også denne linje. Om jeg får anmodning om bare å stemple merkene hvis de er iorden, *nektet jeg ekspertisering* og returnerer merkene uten stempel, med andre ord: eieren får ingen uttalelse. Det burde være i alle samleres interesse at falske eller reparerte merker stemples som sådanne, og deretter for alle tider er borte fra det filatelistiske marked!

Oslo, 2. mars 1957

Arnstein Berntsen

Autorisert av Norsk Filatelistforbund
som ekspert for norske frimerker.

10 øre, Norgeskatalogen nr. 53 pl. III.

Av Carl H. Werenskiöld.

Som bekjent har G. Caspersen¹⁾ påvist at det her dreier seg om to plater. I den første fant han gravingstypene 1—4 pluss en avart av type 2 som han kalte 2 a, hvor nedre linjer i sjallstykket er uregelmessige. Merkene fra denne plate forekommer på to papirsorter, først på Lyches (vannmerke IV), og dernest på et «tykt» papir. Den annen plate inneholder bare de regulære typene 1—4, med antydning til ettergrave- ring av moderklisjéene, og papiret er nå «tynt» (vannmerke I). Jellestad²⁾ kaller denne plate «IIIx påvist av Caspersen».

Arbeidet med disse utgavene byr unektelig på mange vanskeligheter, og dette kan vel forklare hvorfor så lite er blitt skrevet om denne sak.

E. Wirsching³⁾ gjenopptok fornylig arbeidet vesentlig i forbindelse med fargenyansene anilinrød og anilinrosa. Han påviste bl. a. at Norkeskatalogens enkle fordeling, anilinrød (okt. 1887) og rosa (des. 1888), ikke kan være riktig.

A. Törud⁴⁾ refererer til Wirschings ar-

tikkel og supplerer denne bl. a. med opplysninger angående papirsortene, som han oppfører som Lyche og Petersen for plate III, og Bentse for plate IIIx, på grunnlag av «Norges Frimerker»⁵⁾ og Jellestad⁶⁾.

Ved samarbeide mellom hr. Wirsching, hr. Törud og meg selv er vi nå kommet videre i studiet, og en foreløpig redegjørelse av resultatene tør være på sin plass.

Fargenyansene.

Begge nyanser, anilinrød og anilinrosa, forekommer på alle tre papirsorter i alle tenkelige overganger, med det forbehold at merkene på Lyches papir er gjennomgående noe mørkere.

Jeg undersøkte også merkene under kvartslampe, (ca. 3600 Å) og fant en fordeling mer eller mindre i parallell med utseendet ved normalt lys. De fleste av merkene fluoreserte sterkt oransje, de i anilinrosa mindre utpreget, med alle slags overganger. Et fåtall merker (under 1 %) som var usedvanlig lyse under normalt lys og ofte noe utvisket i tegningen, fluoreserte usedvanlig sterkt oransjegult. Dette

1) O. Th. Urdahl i N.F.T. 1950, s. 130—131.

2) N.F.T. 1950, s. 124.

3) N.F.T. 1955, s. 239—240.

4) Frimerke-Kontakt (Horten Filatelistklubb), 1956, nr. 5, s. 3.

5) «Norges Frimerker 1855—1924», s. 117.

6) N.F.T. 1950, s. 9.

er visstnok den rene tilfeldighet, som antakelig er ensbetydende med at disse merkene må ha vært trykt like etter rensning av platen, og at det er oljen som fluoreserer så utpreget. Det viste seg nemlig at f. eks. oljeringene rundt avstemplinger også fluoreserer sterkt oransjegult. Nettoresultatet er altså at fargenyansene går jevnt over i hverandre, uten skarpt skille, både under vanlig lys og under kvartslampen. Da mange forhold utvilsomt spiller inn her, som f. eks. forskjell i papirets liming og absorpsjonsevne, lett eller hårdt trykk, variasjoner i fargetilførselen og i fargens renhet osv., synes det mest korrekt ikke å trekke noen skarp linje mellom anilinrød og rosa, men i stedet å oppløse merkenes farge, i begge plater, som «anilinrød til rosa i nyanser».

Papirsortene.

Merker på Lyches papir er som bekjent lett å skille ut på grunn av det som regel tydelig vannmerke, posthorn IV. I bensin ser merket mørkt ut, og strukturen løs. Når bensinen fordamper, ser man et øyeblikk et slags rutemønster, hvor de vannrette linjer ofte er noe mer framtrædende enn de loddrette (vannrett fiberretning).

Merker på det «tykke» papiret ser lyse ut i bensin (utseendet minner noe om svakt gulnede pianotagenter), og mørkner ikke når de ligger i bensinen i flere minutter. Papiret er *uten* vannmerke. Dette er påvist ved grundig og møysommelig etterprøving med flere tusen merker. Papiret *ser* tykt ut i bensin, men er i virkeligheten ikke tykkere enn de andre papirsortene (se nedenfor.) Når merket betraktes med lupe mot lyset, finner man papirfibrene lite synlig på grunn av sterk liming. Mellomrommene mellom fibrene er utfyllt av et gulaktig gjennomskinnelig stoff, som minner om gelatin eller harpiks. Fiberretningen er vannrett på noen merker, og loddrett på andre. Årsaken til mangelen på vannmerke kan tenkes å være at «dandyrollen» av en eller annen grunn ikke ble satt på, eller at den ble fjernet fra maskinen, kanskje fordi det sterkt limete papir klabbet på rullen. At man hittil har oppført vannmerket som «vanskelig å se» må skyldes forveksling nå og da med plate IIIx papiret, som under tiden kan se noe «tykt» ut i bensinen og som viser vannmerke I.

Merker på det «tynne» (pl. IIIx) papiret ser mørkt ut i bensin, og strukturen ser løs ut. Når bensinen fordamper, ser man et

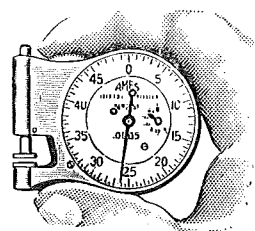
øyeblikk et slags rutemønster, hvor korte loddrette linjer (avtrykk av metallduken) er forholdsvis framtrædende (loddrett fiberretning). Da disse merker tilhører plate IIIx, som har oppgraving opp i sjallstykket (se nedenfor), bør dette forhold undersøkes i kontrolløymed, særlig med et mindretall i bensin tilsynelatende «tykke» merker. Slike plate IIIx merker mørkner gradvis i bensinen. Når merket betraktes med lupe mot lyset, finner man strukturen noe løs, grov eller «hullet».

Angående papirleveransene kan opplysningene i «Norges Frimerker»⁷⁾ sammenfattes som følger:

Ca. 10½ million merker ble trykt på Lyches papir og ca. 14 millioner på Petersens papir i 2. trykning, i alt 24 338 500 merker, som frimerkeforvalteren fikk under ett 1. okt. 1887. For stipulerte 11½ million merker ble 11 775 000 trykt på Bentse papir i 3. trykning, som forvalteren mottok samlet 17. des. 1888.

Papirtykkelsen.

For å finne ut hva som her skulle forstås med «tykt» og «tynt» papir, målte jeg tykkelsen av hundrevis av merker med papirmikrometer (se illustrasjonen).

Papirmikrometer.

Resultatet var et sjokk: Alle tre papirsorter viste samme tykkelsesmål: 0.07—0.10 mm, de fleste merker 0.08—0.09 mm. Det «tykke» papiret bare *ser* tykt ut, dvs. lyst, i bensinen, mens de andre papirsorter *ser* tynnere ut, dvs. mørkere, i bensinen. Det «tykke» papiret må derfor omdøpes til «tett».

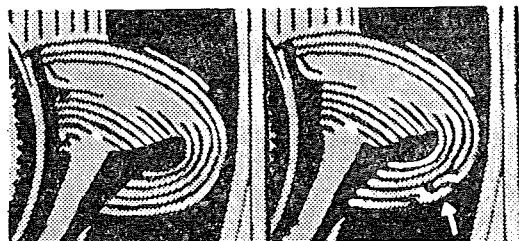
Merketegninger, skille mellom plate III og plate IIIx.

Undertypen eller avarten 2 a forekommer bare i plate III. Det mest karakteristiske ved denne undertype er at annen hvite linje nedenfra i sjallstykket «forviller» seg mot høyre ned i nederste hvite linje. Tørud

⁷⁾ Norges Frimerker 1855—1914, s. 49, 51 og 1855—1924, s. 117.

har i en annen artikkel⁸⁾ illustrert mange adskillende detaljer i begge plater.

Vi la også merke til (hva Caspersen sikkert visste) at alle typer i plate IIIx har svak oppgraving under hornet, opp til underkant av sjallstykket. Ser man denne

t. 2.

t. 2a.

oppgravingen, har man altså plate IIIx for seg. Dessverre er oppgravingen forholdsvis svak, så at den undertiden dekkes helt eller delvis av farge.

Utgivelsesdatoene.

Avstemplingsstudier viser at plate III merkene på Lyches og «tett» papir tilhører 2. trykning⁹⁾, 24 338 500 merker, som frimerkeforvalteren fikk under ett 1. okt. 1887 og sendte ut fra april 1888 av, og at plate IIIx merkene tilhører 3. trykning, 11 775 000 merker, som frimerkeforvalteren mottok samlet 17. des. 1888 og utsendte fra okt. 1889 av.

I plate IV må samme dato 17-12-1888 i Norgeskatalogen selvfølgelig sløyfes. Avstemplingene på alle plate IV merker vi har sett (med én unntakelse) begynner skarpt med okt. 1890. Det kan påvises at plate IV merkene stammer bare fra 4. trykning. Opplagene i 1.—3. trykning var betydelig større enn det virkelige behov for tiden, og de tidligste avstemplinger på pl. III og IIIx merkene fra 2. og 1. trykning viser at hvert av disse opplag ble liggende i lang tid hos frimerkeforvalteren før de ble utsendt. Skjønt ingen 10-øres merker ble trykt i 1889, var forrådet tilstrekkelig til å dekke behovet opp til okt. 1890¹⁰⁾. Dette stemmer med at pl. IV merkene fra 4. trykning, mottatt 1. okt. 1890 av frimerkeforvalteren, straks ble satt i sirkulasjon. Andre studier, f. eks. av det proporsjonale mellom det tilgjengelige forråd av pl. III, IIIx-IV og V-merker, og opplagene i de forskjellige trykninger, fører til samme resultat, nemlig 4. trykning for pl. IV merkene.

⁸⁾ Frimerke-Kontakt, 1956, nr. 7, s. 3.

Når vi, som ovenfor antydnet, har sett et pl. IV merke avstemplet VA . . E 20 IX 1890, må denne dato skyldes en eller annen ukjent spesiell omstendighet, sannsynligvis et lite uhell i datoforandringen i håndstemplet, hvorved XI er blitt innsatt omvendt som IX. En langt tidligere avstempling 19 XI 89 er blitt nevnt¹⁰⁾ for plate IV, men denne dato er så alenestående at den må bero på feilstempling eller forveksling med tidligere platetype.

Plate IV må derfor oppføres med bare én dato, 1-10-90, og forøvrig (papirsorter osv.) i overensstemmelse med Jellestads undersøkelser.¹¹⁾

Forslag til katalogisering.

Plate III, 4 typer og en avart 2 a med uregelmessighet i sjallstykkets nedre linjer.

Anilinrød til rosa i nyanser (C og E, siste er tett papir uten vannmerke). (24 338 500) (Okt. 1887). NB. for C papir, forsiktig med vann!

Plate IIIx, 4 typer (avart 2 a mangler), alle med svak oppgraving opp til og i sjallstykket (ofte dekket av farge).

Anilinrød til rosa i nyanser (B) (11 775 000) (Des. 1888).

⁹⁾ Forbruket anslått på grunnlag av tabeller i Norges Frimerker 1955—1924, s. 106, 107, 149.

¹⁰⁾ Norges Frimerker 1855—1924, s. 119 (dengang pl. III).

¹¹⁾ N.F.T. 1945, s. 4—11.

Meddelelser fra Poststyret.

Norske poststeder.

Stranda poståpneri, Ålesund postkontors distrikt, omgjøres til postkontor med virkning fra 1. mai 1957. — Offisiell forkortelse av navnet på postkontoret blir *Sda*.

Feltpost 10.

Under repetisjonsøvelser på Vestlandet var det, i tiden ca. 4 til ca. 25. mars, i virksomhet et feltpostkontor med navn Feltpost 10.

Feltpostkontoret deltok ikke i tjenesten med postgiro, feriemerker og ferie bøker, abonnement, post-inkassasjoner, postoppkrav over postgiro og pakker til og fra utlandet.

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

(Forarbeid til Håndboken.)

Av Herbert Mowinckel.

(Forts. fra nr. 1/1957, side 9.)

Rettelser i forrige artikkel (nr. 1/1957).

1. I tablå 6 (side 9) i par stpl. 15/3—94 står 15, skal være 9.

2. I tablå 12 (side 12) i 3-stripe stpl.

6/4—94 står 1/6 i stripens første rute. Skråstreken skal bort og 1 skal stå i øvre venstre hjørne av ruten. 6-tallet kan stå der det står.

Diverse tablåer.

10/2—94

1	1	1	2
	2		
90		87	

V.r. 26/3—94

1	1	1	2	1	1
	3				12

V.r. 28/2—94

1	1	1	2	1	1
	3				12
71		89		99	

V.r. 18/12—93

1	5	1	2	1	1
					5

21/11—93

1	2	1	1	1	2	1	5	1	2
			5						

23/5—94

1	2	1	1
			5

22/12—93

1	1
	6

V.r. 24/9—93

1	3				
1	1	1	2	1	5
	7				7

28/11—93 (Bergen)

1	1	1	2	1	2	1	2	1	1
12		5							38
99		68		1					

1/10—93

1	1	1	2
	12		

6/9—93

1	2	1	1	1	2
			12		

3/1—94

1	2	1	5	1	2
			3		1

4/1—94

1	5	1	2	1	1	1	2	1	1
				4		4			

13/4—94

1	5	1	2
			5

1	1
1	3
1	1
1	3

12/12—93

1	3	1	4
1	5	1	2
	3		1

28/12—93

1	2
	50
1	2
	19
1	4
1	2
	4?
1	4

R.V. Jan. 94

1	1	1	2
			11

Febr. 94

1	2	1	4
	11		67

1/10—93

1	4	1	3	1	4	1	3
			1		3		

?

1	3	1	4
	1		

R.V. 8/11—93

1	3	1	4	1	3	1	4	1	3
	4		4						
80				59				64	

R.V. 10/4—94

1	3	1	4
	4		4
80			

28/1—94

1	4	1	3
			4

13/9—93 og 30/9—93

1	3	1	4
	4		5

25/1—94

1	3	1	4
	10		12

R.V. 24/7—93

1	3	1	4	1	3
			14		13

18/12—93

1	3	1	4	1	3
	13		2		

17/1—94

1	3	1	4
	16		84
72			

R.V. 9/10—93

1	3	1	4	1	3	1	4
					19		15

4/10—93

1	4	1	3	1	4
	3				10

15/9—93

1	4	1	3
	10		

Ubrukt

1	1	1	2
	16		9
1	3	1	4
			13

1	3	1	4
			13
		1	2

11/10—93 og 25/10—93

1	4	2
	15	
		10

R.V. 3/1—94

1	3	1	4
			15
	60		

R.V. 5/10—93

1	3	1	4
			16
1	1	1	2

R.V. 7/11—93

1	3	1	4	1	3
			16		

?

1	4
	17
1	2
	15

26/7—93

1	3	1	5
	6		5

?

1	2	1	1
	6		14

31/1—94

1	2	1	5
	6		6

?

1	2	1	6
			1

Ad diverse tablåer.

Merket 1-2 t. h. for 1-1-7 i v.-rands 4-blokken stpl. 24/9-93 (objektet nest øverst t. h.) har relativt tynn h. og ø, ramme og sterkt oppatgående ø. h. hjørne.

5-stripen stpl. 28/11-93 (neste objekt etter nyss omtalte) synes det naturlig å regne til 2nen trykningsperiode p. gr. av dens mange oppgraveringer og også samliget med v.-rands 3-stripen stpl. 28/2-94 (objekt nr. 3). Vilkaet herfor er at der er mulighet for at en utlevering til frimerkeforvalteren 23/11-93 kan være stemplet i Bergen 28/11-93. Som man vil se, har jeg føyet Bergen til stemplingsdagen ved 5-stripen. — Til første trykningsperiode hører derimot høyst sannsynlig obj. nr. 2, stpl. 26/3-94, som viser obj. nr. 3 før oppgraving. Obj. nr. 2 er å anse som overligger.

4-stripen stpl. 9/10-93 (9. rad) har jeg sett som 3-tripe fra venstre, stpl. 26/7-93. Ikke v.r. Et merkelig flyttings-fenomen.

Stpl. 28/1-94 (8de rad), jfr. 5-stripen stpl. 8/11-93 i raden ovenfor, er en overligger. Naturlig stemplingsstid viser de like parene stpl. 13/9 og 30/9-93.

Ppgr. 60 (3dje siste rad) stpl. 3/1-94, har jeg sett stemplet så tidlig som 12/11-93, altså er oppgravingen fra 1ste trykningsperiode. Der er ingen grunn til å tro at 1-3-19 (2 rader foran) stpl. 9/10-93 og opgr. 60 er fra samme klisje med plf. 19 kamuflet i sistnevnte. Det er sikkert 1-4-15 som

har skiftet plass, og stpl. 9/10-93 viser således det primære forhold.

— — —

Etter gjennomgåelsen av alle disse tablåene melder seg spørsmålet: hvordan forholder det seg med tablåene innbyrdes?

«Div. tablåer» og ellers de tablåer som ikke viser større slutt-kombinasjoner, har liten eller ingen interesse overfor det nevnte spørsmålet. Interessen knytter seg til de tablåene hvis slutt-kombinasjoner er såpas store at deres plass i arket kan antydes gjennom få alternativer. Man vil da naturlig feste seg ved tablåene 1 og 4, også fordi der er grunn til å tro at de hører hjemme i hver sitt ark.

Hva nå for det første tablå 1 angår, er dets horisontal-stilling låst fast i og med at det er både høyre- og venstre-rands. Dets vertikal-stilling har bare to muligheter: enten helt nede i arket (alt. I), en mulighet som oppgraving 7 forekommer meg å begunstige, eller mellom første og niende horisontale rad (alt. II).

For tablå 4 blir også dette tablåets horisontale stilling gitt, nemlig mellom to åpne rader såvel til venstre som til høyre. Vertikalt blir der to muligheter: enten mellom to rader over og tre rader under slutt-kombinasjonen (alt I) eller med fire over og en under (alt II).

Interesserte anbefales å tegne opp disse fire alternativene i hver sitt halvark og

prøve plasing av de andre tablåene i dem. Der vil melde seg nok av problemer. Da platen så å si har vært i nesten stadig bevegelse — utskifting, omplasing, oppgraving — kan man resignere med en gang like overfor ønsket om å oppnå selv et øyeblikksfotografi. Det har ikke engang lyktes for Jellestad vedk. plate IV, men selv beskjednere mål vil man nok heller ikke nå langt fram mot.

Et par kombinasjonsprøver skal jeg omtale litt nærmere.

a. Plasing av tablå 3 i tablå 1.

Grunnen til at jeg ikke uten videre har foretatt kombinasjonen, er nevnt under ad tablå 3. Iflg. notat av Caspersen har han sett oppgr. 77 med en oppgr. 4 t. h. Hertil kan jeg føye at jeg har sett et par: oppgr. 4 med oppgr. 17 t. h. og en høyre-rands 3-stripe: oppgr. 17, ft. 1, ft. 2. Dette gir til sammen en høyre-rands 5-stripe. Forbindes denne med tablå 3, får man en høyre-rands 9-stripe. Prøves så denne på tablå 1, vil stripens oppgr. 7 falle sammen med oppgr. 7 i tablå 1. Kombinasjonens troverdighet skulle dermed være utvilsom, men gir et bilde fra platens *senere* tid, mens tablå 1 gir et tidlig bilde. Dette framgår tydelig både av stemplingstid på tablå 3 og av den vilde type-uorden i 9-stripen: fra venstre ft. 2, 3, 2, 3, 4, 1, 2, 1, 2 — mens typeordenen skal være 3-4. Man kan etter dette svare nei på spørsmålet under tablå 3 om oppgr. 7 er kommet på vandring.

b. Der er en mulighet for plaserig av tablå 7 i tablå 4 slik at ytterste venstre merke i tablå 7 (1-4) kommer rett under 1-2-34 i tablå 4. Forutsetningen herfor må være at 1-2-34 har en g. 2 som høyre nabo. Sammenhengende merker som kan gi svar på dette, er derfor av stor interesse.

c. Der er under «Diverse tablåer» en v.-rands 4-stripe: 1-3, 1-4, 1-3-19, 1-4-15 (stpl. 9/10-93) og et par: 1-4-15, g. 2 oppgr. 10 (stpl. 25/10-93). Setter man denne 4-stripen inn i tablå 4, nest nederste rekke, slik at 1-4-15 faller sammen med (dekker) tablåets 1-4, vil der være påfallende ting å observere. Der er imidlertid et nåleøye å komme igjennom: man må akseptere at tablåets nevnte 1-4 er en kamuflert 1-4-15. Dette er det i og for seg ikke noe i veien for — der er mange tilfeller av slik kamuflasje. Utseendet av 1-4 *forøvrig* kan godt forenes med 1-4-15's. Og ikke bare det. For ft. 4's fellingshakk i felgen på hjul 3 har større likhet med hverandre på disse to merkene enn hva tilfellet har vært i sam-

menligning mellom et par-tre vitterlige 1-4-15. Begge merkenes mål er derhos de samme: $19\frac{1}{5}$. — 4-stripen vil her som v.-rands passe inn i tablåets gitte horisontalstilling i arket. Videre vil man få g. 2 oppgr. 10 i loddrett par med 2-10y-16. Og ser man så på tablå 10, vil man finne g. 2 oppgr. 10 i horisontalt par med g. 2 oppgr. 13 (stpl. 30/9-93). Endelig vil man i tablå 5 ha 4-stripen 1-2, 2-10y-16, 2 - - 11, 1-1 (Stpl. 3/11-93) og dermed hele trykk-blokken g. 2: 2-10y-16, 2 - - 11, 2 - - 10, 2 - - 13. Denne 4-blokken er for det første troverdig ved objektenes stemplingsdata. Men dernest legger blokken troverdighet for dagen ved å være sammensatt av merker med den spesielle kontur-opppgravingen g. 2 som jeg har ført opp ved siden av Caspersens (s. 198 N.F.T. for 1955). Troverigheten styrkes ytterligere ved at tablå 5 viser et tilsvarende sammensatt trykk-stempel g. 2, idet oppgravingene 2 og 8 hos C. er nettopp av samme typen som mine 10 til 17. Dette trykkstemplet mener jeg, kan anses som karakteristisk for sammensetningen. Det er i og for seg vel tenkelig og meget naturlig at de opptrer i flokk disse kontur-opppgravingene, som der er temmelig mange av i forhold til samlet tall g. 2 (der er minst 10 av dem). Dette bekrefter andre g.-2-blokker gjennom *kontrast*. Tablå 7 viser således $1\frac{3}{4}$ trykk-stempel der slike oppgravinger overhodet *ikke* forekommer, altså en kontrast. At objektet heller ikke viser *andre* oppgravinger betyr mindre i denne sammenheng. Tablå 9 viser et trykk-stempel der oppgravingene er av det vanlige slag som man har i g. 1 — en ny kontrast. Dette at vi altså finner 3 trykk-stempler som *ikke* har kontur-opppgravingen om sj.stk., *tvinger* oss bent fram til å anta kollektiv opp-treden av oppgraving om sj.stk. i *andre* trykk-stempler, iallfall til en viss grad.

Av de 10 kontur-opppgravingene er i h. h. t. foranstående 8 plasert i tablå 5. I tablå 8 har vi en $\frac{3}{4}$ -blokk g. 2, der første merke i nedre par er ett av de 10, nemlig oppgr. 15. Det som da er igjen uplasert, er nr. 14. Hva er vel naturligere enn å tippe på at dette hører hjemme ved siden av nr. 15? Jeg tør be interesserte være oppmerk-

For 1000 Stk. Massevarer fra Norge, i god Blanding, ikke over 50 pr. Sort, sender jeg Dem i smukt frankeret Kuvert for mindst AFA Kr. 10 i pæne, store Billedmærker fra Europa. Tilfredshed garanteres.

Verner Østergaard, Risskov, Danmark.

som på forholdet og holde utkik med sammenhengende merker med konturgraveringer. Jeg vil selvsagt stå til tjeneste med bestemmelse av oppgraveringer.

Etter det som jeg nettopp har redegjort for, vil leseren sikkert uten nærmere for-

klaring finne det naturlig at jeg holder paret 2-7 fra tablå 10 — som formodentlig er et underpar — parat til plasing i tablå 1. Det ville være meget interessant om noen kunne ha noe å opplyse i så måte.

Noen bemerkninger til Norgeskatalogen 1957.

Jeg hadde ventet at den nye utgave av Norgeskatalogen, i likhet med tidligere år, hadde fått en spesiell anmeldelse i tidskriftet. En eventuell anmelder ville da ganske sikkert ha påpekt de fleste av de unøyaktigheter og feil som forekommer i katalogen. Når jeg gjør det er det for å forhindre at de kommer igjen i den neste utgave.

Komitéen sier i innledningen under «Papir og vannmerker»: «Utenlandsk papir er nyttet til Kronprinsesse Märtha merkene». Det er jo en interessant nyhet og en slår spent opp på vedkommende merker hvor en finner angitt: Papir A, uten vannmerke. Men papir A er i henhold til listen over papirfabrikker fra Ålvøens Papirfabrik A/S.

Nå er det imidlertid riktig at det til Kronprinsesse Märtha merkene er anvendt utenlandsk papir. Men dette gjelder ikke bare denne utgave, men også den foregående, hvor papiret også feilaktig er angitt som A papir, nemlig de to merker utgitt i anledning av Kong Haakon 7.s 50-års jubileum som konge i Norge.

Ved trykkingen av disse to utgaver er det for første gang benyttet 100 linjers raster, og for at dette skulle komme helt til sin rett ble papir innkjøpt fra Guard Bridge Paper Co. Ltd., Fife, Scotland

Under avsnittet «Trykkingen» står det: «Alle norske frimerker er trykt her i landet, unntatt utgaven 1856 (2/5), Londonmerkene (331/338) samt Little Norway». Det er riktig nok, men komitéen katalogiserer også «Norden»merkene (441/442), og de er som bekjent trykt i Sverige.

Under avsnittet «Prøvetrykk, opptrykk og specimen» står det: «Til begge ble fremstilt opptrykk av nr. 1/5 samt nr. 15, 550 sett til første og 1000 sett til annen utgave». Her ser komitéen ut til helt å ha glemt at der til minneblokken for «Norwex» utstillingen ble foretatt et tredje nytrykk av nr. 1.

Komitéen har konsekvent forandret det

tidligere anvendte ord «nytrykk» til «opptrykk». Jeg vet ikke om dette skal være en fornorsking, men jeg anser den i alle fall for meget uheldig. «Nytrykk» er et godt og innarbeidet ord som benyttes i alle de nordiske land og som alle vet hva betyr. Å bringe forvirring inn i den filatelistiske terminologi ved å lansere en ny benevnelse er ikke bra. La oss få «nytrykk» tilbake i neste utgave.

Et annet kunstig uttrykk er «påtrykk» på V-merkene og Norwex-merkene. Hvorvidt det i disse tilfelle foreligger et «overtrykk» eller et «påtrykk» kan diskuteres. Komitéen synes å ville skjelve mellom merker hvor der foreligger et overtrykk med eller uten forandring av merkets pålydende. Jeg synes dette tiltak virker noe søkt.

Under 419/421 — minneutgaven i anledning av den første norske jernbanes 100-års jubileum — bør det anføres at verdien 20 og 30 øre er tegnet av Johs. Haukland og 55 øre av Ole K. Mitsem.

Under 425/427 er sistnevntes navn feilaktig angitt som Ole H. Mitsem.

Kongens navn bør også konsekvent skrives Haakon.

Under 422/424 står anført «Minneutgave i anledning av Telegrafiens 100-års jubileum». Ja, det var jo litt av en nyhet, men det jubileet feiret USA i 1944. Det var i anledning av det norske telegrafverks 100-års jubileum at disse merker ble utgitt.

Men det er under avsnittet «Marginaler» at komitéen har foretatt den mest revolusjonerende endring. Jeg trodde jeg visste hva en «marginal» var for noe, men etter å ha lest dette avsnitt i katalogens nye utgave kan i et hvert fall komitéen og jeg ikke mene det samme.

I utgaven 1955 står det: «Arkenes rand ble fra og med 1896 forsynt med årstall og fra mars 1905 med måned og årstall (*marginaler*). Fra juli 1931 ble margin også forsynt med en linje i frimerkets farge, antagelig for å unngå misbruk av randpapiret».

Denne tekst er i 1957-utgaven endret til: «*Arkmarginaler* ble fra og med 1896 forsynt med årstall og fra mars 1905 med måned og årstall. Fra juli 1931 ble *marginalene* også forsynt med en linje i frimerkets farge, antagelig for å unngå misbruk av randpapiret».

Under de forskjellige utgaver sto det tidligere angitt: «uten marginal». Dette er nå endret til: «Marginalene uten datering» eller «Arkmarginalene uten datering».

Komitéen synes å mene at «marg» og «marginal» er et og samme begrep, men heri er jeg ikke enig. Etter min oppfatning er en marginal et stykke av frimerkearkets marg forsynt med trykk. Til støtte for denne oppfatning kan jeg anføre B. W. H. Poole's definisjon i *The Standard Philatelic Dictionary* hvor «marginal inscriptions» ses å være «inscriptions shown on the margins of some sheets of stamps. R. King-Farlow sier i sin oversettelse — og han er kjent for ikke å være noen slavisk oversetter, men for å gjengi ånden i stedet for bokstaven —: «From 1896 the yearfigure was printed on the *margins of the sheets*, while from March 1905 the *marginal imprint* comprised both month and year».

Når komitéen synes å mene at «*arkmarginaler*» er identisk med «*randpapiret*» og sier at «fra juli 1931 ble marginalene også forsynt med en linje i frimerkets farge, antagelig for å unngå misbruk av randpapiret», så sier den faktisk at marginalene ble forsynt med en linje i frimerkets farge, antagelig for å unngå misbruk av marginalene. Og likevel henvises til en «marginalfortegnelse» bak i katalogen. Skulle komitéens oppfatning være den riktige burde det i alle fall stå: «Fortegnelse over *marginaler med trykk*» bak i katalogen.

Da vi nå har to frimerkeutgaver med platenummer i arkmargen burde vel dette også nevnes i katalogen, med oppgave over platenummerne.

Jeg synes også at den engelske tekst i utgaven 1955 burde være en integrerende del av katalogen, selv om dette skulle betinge en noe høyere pris. Sammenlikner en «Norgeskatalogen» med tilsvarende kataloger fra andre land, er en pris av kr. 10.— ennå billig. Den engelske tekst ville betinge et større marked for salget og den vil øke den interesse som allerede er til stede i den engelsktalende verden for vårt lands frimerker.

J. O. Stensdal.

Sensasjonelt brevfunn beror foreløpig på Fylkesmuseet — 50 av brevene ukjendte hittil.

Et ganske sensasjonelt funn av gamle Haugianerbrev er nylig gjort i Vestfold. Det dreier seg ialt om ca. 100 forskjellige brev og dokumenter — alle fra Hans Nilsen Hauge og kretsen om ham. Fagfolk på området, som fylkeskonservator Asbjørn Bakken og amanuensis Kvamen ved Kjeldeskriftinstituttet betegner funnet som usedvanlig interessant og oppsiktsvekkende.

Det var annonsesjef Sigurd Løkeberg i «Tønsbergs Blad» som først ble oppmerksom på disse brevene. En bekjent av ham hadde brevene i sin forvaring. Løkeberg fikk dem utlånt, og takket være ham ble de overlevert til fylkeskonservator Asbjørn Bakken til nærmere granskning.

— Ja, jeg trodde nesten ikke mine egne øyne da samlingen ble innlevert til Fylkesmuseet til gjennomsyn og bedømmelse og som depositum, sier fylkeskonservator Bakken til «Tønsbergs Blad». Det ville være en sensasjon om det hadde dreiet seg om bare et eneste Hauge-brev som var kommet

for dagen, og så kommer det brev i bunkevis!

Et raskt gjennomsyn viste at det ialt var ca. 100 forskjellige brev og dokumenter — alle fra Hans Nilsen Hauge og kretsen om ham. Samlingen spenner over tiden fra 1797 til 1803 og de aller fleste brevene er fra årene 1801 og 1802.

Verdien av Hauge-brev kan kun bedømmes av Norsk Historisk Kjeldeskriftinstitutt, Oslo, sier fylkeskonservatoren videre. Amanuensis Kvamen har i en lang årrekke sittet og registrert Haugianer-brev med sikte på en utgivelse. Bare han har full oversikt over dette materiale. Jeg reiste derfor straks inn til ham og lot ham sammenligne vårt brevfunn med hva han hadde i sine skuffer fra før. Det viste seg at av våre hundre brev var halvparten ukjente, de andre var kjent i form av kopier.

Av samlingen er det 20 brev som utgir seg for å være skrevet av Hauge selv, men etter Kvamens mening viser håndskriften

at 6 er originale Hauge-brev som ikke tidligere har vært kjent. Tolv brev er blitt mikrofilmet av Kjeldeskriftinstituttet.

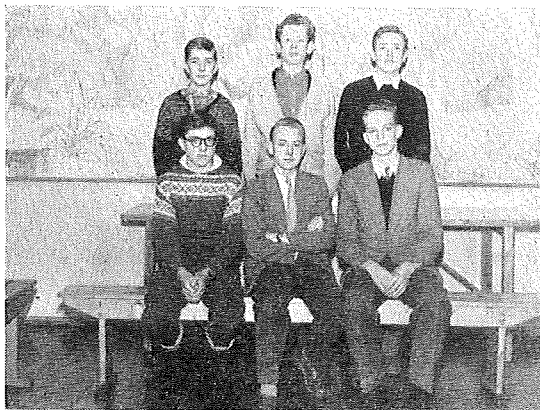
Det er også interessant å merke seg, hva Kjeldeskriftinstituttet opplyser, at denne nye samlingen som man har funnet i Vestfold, i virkeligheten har vært fremlagt for retten allerede i 1804, men at den siden er kommet på avveier.

Det har vært en sann fryd å få lov å arbeide seg gjennom samlingen, selv om skriften volder store vanskeligheter. Men lesningen fører midt inn i det åndelige vår-

liv som Hans Nilsen Hauge fikk til å bruse over landet inntil han ble fengslet og nedbrutt i 1804, sier fylkeskonservator Bakken som lover å fortelle mer om brevene i en senere artikkel i «Tønsbergs Blad» så snart han er ferdig med «fin-lesingen».

Det er ennå ikke bestemt hva samlingens videre skjebne vil bli, men museet vil stille ut de beste av brevene på den store kirkeutstillingen man åpner til våren. Vi tar neppe feil når vi spår at disse ny-funne Haugebrevene vil bli denne utstillingens store attraksjon. *(Tønsberg Blad.)*

Oslo Filatelistklubbs juniorer holder klubbkonkurranse.

Styret i 1957. Fra v., sittende: G. Arnesen (kass.), H. J. Gram (form.), A. Thune-Larsen (viseform.). Stående: Høy Petersen (sekr.), B. Mehus (bibl.), Even Wahr-Hansen (styremedlem).

Oslo Filatelistklubbs juniorer har holdt klubbkonkurranse med god deltakelse, og onsdag 23. jan. 1957 fant premieutdelingen sted på Russeløkken skole.

Det var i anledningen lagt opp et rikholdig og variert program som varte nesten ut «i de små timer». Alt ble imidlertid avviklet greitt og til alles fulle tilfredshet. Det hersket såvidt undertegnede kunne skjønne bare én mening om arrangementet.

Til fastsatt tid var det møtt fram ca. 60 juniorer og 10 gjester. Av seniorene hadde også ca. 10 stk. funnet veien. Formannen, Georg Størmer, åpnet møtet med å ønske de fremmøtte velkommen, hvoretter første post på programmet, premieutdelingen, tok til. Tillitsmannen, herr Omar Eliassen, sa innledningsvis at konkurransen hadde vært særdeles skarp denne gang, og at prestasjonene for de bestes vedkommende lå meget høyt. Han mente dog at jurien var kommet fram til en rettferdig avgjørelse,

Byllevirksomhet.

hvilket det også lot til at de deltagende var enig i. I tur og orden ble så vinnerne kalt fram, fikk en kort forklaring på hvorfor vedkommendes samling hadde oppnådd premie, et par ord ekstra samt premien. Og alle, 8. premievinneren som 1. pr-vinneren, ble like hjertlig hyldet. Premielisten ser slik ut:

Kl. over 15 år.

1. pr. Georg Størmer, for sin studiesamling 10 ø. 20 m/m med 19.5 poeng.
2. » Hans Jacob Gram for sin samling British Empire med 19 poeng.
3. » Finn Schøyen for sin samling norske frimerker med 17 poeng.
4. » Svein Erik Sørensen for sin samling norske frimerker med 16.5 poeng.
5. » Hermann von Tangen Thrapp-Meyer for sin samling Nordens Konger med 16 poeng.
6. » Bjørn Mehus, for sin samling olympiafrimerker med 15 poeng.
7. » Bjørn Holter, for sin samling Norge ubrukt med 15 poeng.

8. » Knut Møglestue, for sin Ungarnsamling med 13.5 poeng.

I klassen 12—15 år.

1. pr. Bjørgulf Clausen, for sin samling Norge nr. 49—54 med 18.5 poeng.
2. » Per Platou for sin samling portomarker for brevkort i Tyskland med 17 poeng.
3. » Dag Norum for sin samling Kina jubileumsmerker med 13.5 poeng.
4. » Anders Jynge, for sin samling Norges jubileumsmerker med 11.5 poeng.

Ved bedømmelsen var det tatt hensyn til følgende:

- 1) Filatelistisk viten, 2) Fullstendighet, 3) Skjeldenhetsgrad, 4) Kvalitet og 5) Montering.

Etter premieutdelingen var det filmfremvisning. Samtlige filmer var meget gode med «*Frimerket blir til*» som kanskje den mest interessante. Etter en livlig mellomakt med sjokolade og wienerbrød fulgte «spørsmål og svar», ordenspromosjon og utstilling av de premierte samlinger. Det var en fornøyelse å se med hvilken grundighet og sans for stoffet den enkelte hadde montert sin samling. Særlig røpet studiesamlingene at cierne var meget vel bevandret i de felt de hadde valgt seg. Holder interessen seg, spør jeg at enkelte av disse juniorene vil komme til å nå langt, ikke bare som samlere, men som virkelige forskere. Rekrutteringen er således god og interessen vistnok *faretruende* etter herr Eliassens utsagn.

Det var i det hele et utmerket arrangement som arrangørene med de to tilsynsmenn fru Langeborg og herr Eliassen i spissen skal ha megen ros for. Og juniorene var et særdeles behagelig bekjentskap.

Red.

For stempelsamlere.

Nedenfor en del skrevne stempler som red. har mottatt for offentliggjørelse. Bortsett fra «*Juno*» antas de fleste å være litt utenom de vanlige. Det morsomme er videre at de uten særlig vanskelighet lar seg tyde også.

FLAA, GOL 59, KVINDHERRED, NORD-HEIMSUND, SAND i SENJEN, SØRTJOS o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.

H. Bugge, Drammen.

Juno.

Nea.

Refna.

D/S Nordland.

Mos

Xpedit.

Filateli – Frimerkesamling.

Mitt innlegg i tidsskriftets nr. 11, 1956, s. 177—78, var foranlediget av «Lesernes innlegg» i nr. 7/8, s. 107-8, hvor bl. a. et ønske ble fremsatt om en definisjon av begrepet «fluelort», og hvor en viss sammenheng med begrepene «samler» og «filatelist» ble antydnet. Jeg vil be leserne ta for seg ordlyden av første paragraf av mitt innlegg (for å spare unødig repetisjon her), som jeg tror viser hvorfor jeg tenkte meg at disse forsøk på definisjoner ville være av interesse. Når jeg ønsket samarbeid med leserne, oppfordret jeg til saklighet, idet jeg hadde øynene oppe for at det ventelig kunne være delte meninger, og at drøftelsen lett kunne utarte til unødvendig hissige uttalelser som ingen av oss ville være tjent med. Jeg tror, eller i hvert fall håper, at den velvillige leser vil kunne spore mellom linjene i mitt innlegg at jeg bl. a. forsøkte å vekke større interesse for *studiet* av filatelistiske objekter, da jeg tror dette vil lede til forøket glede for oss alle.

Hvis jeg nå, helt imot min hensikt, har vakt noen uvilje, hvilket kommer til syne i innlegg av «Argus» i nr. 1, 1957, s. 1—2, beklager jeg dette meget, og håper vi nå kan komme tilbake til en velvillig, samarbeidende og saklig drøftelse, hvor tanken om personlige følelser ikke hører hjemme og ikke bør vinne innpass. Det dreier seg om hvordan man bør oppfatte en uttalelse man så ofte hører:

«Jeg er samler, men ikke filatelist.» At de to hovedbegreper her ikke skal tenkes å være identiske, er innlysende. Hvori ligger så forskjellen? Jeg har tenkt meg at forskjellen er den anstrengelse og det studium som enhver samler kan gjøre, hvis han vil, etter beste evne, for å øke vår viden, og dermed glede, innenfor vår hobby. I en sådan oppfatning finnes *ikke spor av tanke* om å trå noen på tærne. Tvertimot, la oss alle løfte i flokk!

La os nå f. eks. ta for oss med rolig sinn mitt forslag til definisjonen.

«Filatelist — En som samler frimerker og/eller andre liknende trykksaker vedrørende statslig eller privat reglementert postbefordring, og som erhverver seg inngående kunnskaper angående disse objekter, f. eks. deres tilblivelse, utgivelse, særpreg og bruk.»

Angående ordlyden har jeg bl.a. tatt hensyn til følgende:

«og/eller» — én samler og studerer bare frimerker, en annen bare brevkort, og en tredje, begge deler. Alle tre må vel anses for filatelister.

«andre *liknende* trykksaker» — brevkort, kortbrev, konvolutter, aerogramm, returmerker, prøvetrykk, osv. (men selvfølgelig ikke bare avisutklipp).

«statslig» — f.eks. Norges frimerker.

«privat» — f.eks. bypost.

«reglementert» — ordentlig, godkjent eller ekte bevilget (altså ikke innbefattende humbugforetagender).

«kunnskaper angående disse» — bl. a. bruk og det innbefatter helt naturlig avstempelene.

To andre definisjoner — i *løsere* forstand — angikk:

Prefilatelistiske objekter, da disse jo var forgjengere for bruken av frimerker og derfor historisk tilknyttet.

Stempelmerker, osv. — har den likhet med frimerker at de viser at noe er blitt betalt, omenskjønt ikke i postalt øyemed. Deres tilvirkning (trykk, perforering, gummiering, osv.) er helt tilsvarende frimerkenes, og de utgis offentlig av vedkommende stat.

Hvis man kunne definere ordet Filatelist helt *lettvint* som «en som samler frimerker», la så leseren overveie *hvorvidt dette ville passe* i f. eks. følgende tenkte tilfelle:

- A) Er en gutt som kjøper en konvolutt med 100 blandede frimerker dermed plutselig blitt filatelist?
- B) Er en som samler litt av hvert, frimerker, ekte og falske, humbugmerker osv. i god tro, men som ikke ønsker å gi seg av med passende studium, en filatelist?
- C) Er en som klipper av konvolutter alle de frimerker (og julemerker) han kan komme over, og legger merkene i en sigarkasse, men som ikke alltid vet hvor merkene kommer fra, og aldri setter dem ordnet inn i et album, en filatelist?
- D) Er en som samler og grundig studerer prøvetrykk, osv., som *ikke er frimerker*, dermed ikke - filatelist?

Legg merke til at A), B), og C) «samler frimerker» og skulle derfor *ifølge den «lettvinte» definisjonen* være filatelister, men

ikke D)), da han ikke «samler frimerker». Kan vi virkelig være helt fornøyd med denne «lettvinde» definisjon, eller bør vi se oss om etter noe bedre?

Mange samlere, heldigvis langt fra alle, tar en katalog for helt givet, uten å betenke hvor meget arbeid og inngående studium det har krevd, et studium som tar hensyn til mange forskeres granskninger, og som må fortsettes fra år til år for å utvide, forbedre, og til og med beriktige katalogen. Det er dessverre også ikke så få samlere som anser alle filatelistiske studier utenom det mest elementære for å være «krimskrams» og noe mer eller mindre foraktelig. Men en veiledende katalog, å jo da, den vil de gjerne ha.

Jeg påstår selvfølgelig ikke at mine forslag til definisjoner er helt lytefrie, tvertimot tror jeg leseren vil være enig i at helt dekkende definisjoner neppe kan formuleres, og at det egentlig dreier seg om en ordlyd som i praktisk forstand med rimelighet kan pressisere hva vi mener når vi bruker disse uttrykk.

Jeg vil håpe at «Argus» og andre lesere ikke vil ta det ille opp, når jeg ikke kan være enig i at «begrepet Filateli og Filatelist er definert så godt en gang for alle, at noen forbedring skulle være helt unødvendig.» Jeg har slått etter i mange, tilmed meget berømte, ordbøker, og har ikke funnet noen definisjoner av Filateli og Filatelist som med rimelighet kan sis å være fyldestgjørende.

Man venter selvfølgelig at en filatelist *eier* frimerker, men *strengt tatt* er dette ikke mer nødvendig enn at en forfatter *må* eie bøker, han *kan* jo låne dem. Man tenker uvilkårlig på Mark Twains venn som kom på besøk og fant bøker liggende i villeste uorden på gulvet. «Du trenger bokhylle.» — «Ja, men du vet hvor vanskelig det er å låne bokhyller!»

Leserne har *selvfølgelig* lov til å komme med andre meninger, jeg *oppfordret* (ikke *utfordret* — stor forskjell i meningen) jo nettopp til dette i mitt innlegg, i håp om nyttig samarbeid i vennskaps ånd. Jeg tror virkelig at «litt blest omkring dette gamle diskusjonstema» kunne bli både interessant og lærerikt for oss alle, innbefattende denne skribent, som alltid mottar nye og klarere begreper med glede.

C. H. W.

Motivsamlinger.

I Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 4 for i fjor var De så elskverdig å trykke mine betraktninger angående motivsamlinger, og jeg hadde håpet at disse skulle ha resultert i en liten artikkel med råd og veiledning for oppsetning av slik samlinger.

Dessverre synes det ikke som om noen har reagert, og jeg tillater meg derfor høfligst å ta spørsmålet opp på ny.

Ifølge en notis i N.F.T. er det nettopp i England startet et spesialtidsskrift for motivsamlinger. Jeg har tegnet et abonnement på dette, men foreløbig har jeg ikke sett noe til det første nummer, som skal være utkommet. Imidlertid tror jeg — tross alt — at det ville være av interesse for leserne av N.F.T. å få høre f. eks. hvordan andre har lagt opp sine motivsamlinger.

Kong Haakon-provisorium 1952.

I N.F.T. nr. 9/10 for 1953 hadde jeg en liten artikkel i forbindelse med et merke, 25 øre, rødt, overtrykt 30 i sort, hvor overtrykket er så sterkt forskjøvet at 30 kan oppfattes som en tilleggsfrankering.

Ifølge Poststyret stammer merket fra et ark som skulle ha vært makulert, og det er vel da sannsynlig at det også finnes andre samlere som er i besittelse av tilsvarende merker.

Såvidt jeg forstår, må feiltrykk av denne art absolutt være av filatelistisk interesse, og det skulle synes naturlig at det ble tatt med i Norgeskatalogen. Muligens kunne man på denne måte få nærmere rede på om det er tatt vare på flere eksemplarer av angjeldende feiltrykk.

Det ville interessere meg meget å høre hva De mener om dette spørsmål, og jeg takker Dem på forhånd for Deres velvillige uttalelse.

Ærbødigst
Henry Knoph.

Jeg tror det vil være av almen interesse å få høre hvordan andre har lagt opp sin tema- eller motivsamling. Jeg beklager bare selv ikke å kunne komme med det første innlegg, men jeg har dessverre ingen erfaring på området. — Av «forskjøvet overtrykk» har vi jo allerede flere som er tatt med i Norgeskatalogen, så hvis det her nevnte kan sies å være stort nok (*ant. en skjønnssak*), bør den etter min mening tas inn i N.K.

Red.

nyheter

NORDEN

Danmark.

Et frimerke med tilleggskost 5 øre til fordel for Dansk Røde Kors' Ungarnhjelp forelå 25. mars d. å.

Frimerket er fremstillet ved svart overtrykk «Ungarnshjælpen 30 + 5» på 95 øre rød-oransje Kong Frederik IX frimerker.

Ingen førstedagsavstempling meddeler *Postvæsenets Salgskontor for frimærkesamlere.*

Finnland.

3. mars d. å. utkom et nytt merke i bruksserien, nemlig 50 mk grågrønt. Motivet er det samme som er nyttet for det tidligere utgitte 30 mk.-merket: LAMMIS KYRKA.

7. april d. å. ble det videre i bruksserien gitt ut et merke i verdien 60 m. Motivet er Olofsborg festning og farven er fiolett.

Begge merker er tegnet av kunstneren Olavi Vepsäläinen. Gravører har vært B. EKHOLM (for 50 m. merket) og S. RÖNNEBERG (for 60 m. merket).

Bestillinger til: Post- ock telegrafstyrelsens Filateliseksjon.

Nytt grønlandsk 60-øres frimerke.

I forbindelse med vår bekjentgjørelse av dette nye merke fra Grønland, inntatt i nr. 3/57, vil vi bringe til lesernes kunnskap følgende mottatt fra *Den Kongelige Grønlandske Handel*:

I forbindelse med den af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet udsendte meddelelse om det nye grønlandske frimærke skal vi oplyse, at dette grønlandske frimærke er det første, der er tegnet af grønlænderen Jens Rosing, som har hentet sit motiv fra det fælleseskimoiske sagn «Havets moder», der fortæller følgende:

«En ung kvinde blev engang giftet bort til en stormmåde. Efter at giftermålet var kommet i stand, fortrød kvindens fader, at han havde giftet hende bort, hvorfor han i

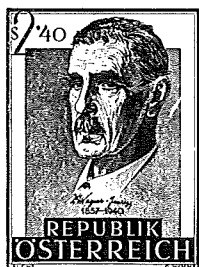
en konebåd hentede hende tilbage. Stormmågen kom hjem temmelig kort efter, at konen var taget afsted sammen med sin fader. Den forfulgte konebåden, og herved rejste der sig en voldsom storm, som først stilnede af, da faderen kastede sin datter overbord. Datteren sank straks til havets bund, hvor hun kom til at råde over alle dyr, både land- og sødyr, fugle osv. - Kvinden, som nu sad på havbunden, havde dog stadig føling med menneskene på land på den måde, at hver gang et af menneskene fra hendes hjemlige bopladssyndede, satte der sig smuds i hendes hår. På bopladsen havde man herefter altid mulighed for at have rigelig mad, idet man, når misrøgt hærgede bopladsen, sendte en åndemaner på åndeflugt ned til hende, og når han redte hendes hår, fremkom der af smudset dyr af alle arter, som kom op til menneskenes land.—»

UTENFOR NORDEN

Australia.

17. april d. å. blir det i anledning av 100-års dagen for den første, ansvarlige regjering i Syd-Australia utgitt et minnesmerke i verdien 4 d. brun-rød. (se nr. 2/57). Merket vil være til salgs ved landets postkontorer i ca 1 - en - måned! (Monacos bryllupsserie har øyensynlig vist veien!)

Jubileet faller ellers på 22. april d. å., 100-års dagen for det første møte det første parlament under den ansvarlige regjering i Syd-Australia holdt. Da denne dato imidlertid faller på 2. påskedag, er den 17. valgt

Merket vil bli av samme størrelse og format som 4 d. i olympia-serien 1956. Det trykkes i ark à 120 stk. på papir uten vannmerke.

(Meddelelse fra Postmaster-General's Department).

Berlin.

Som nye verdier i den nye bruksserie «Bybilder» er utkommet 1 Pfg. blågrå, *Brandenburger Tor* og 5 Pfg. lilla, *Landespostdirektion*.

Bulgaria.

Bugaria har i likhet med de fleste andre land i Østblokken også gitt ut en serie med berømte personligheter. I alt 8 merker som viser portretter av Benjamin Franklin, Rembrandt, Heinrich Heine, Bernhard Shaw, F. M. Dostojewski, Henrik Ibsen og Pierre Curie.

Dominikanske republik.

Olympiaserien, 8 verdier (omtalt tidligere) kom 8. febr. d.å. ut som en velgjørenhetsserie idet de 8 verdiene ble overtrykt med et kors (Røde Kors) og et tillegg på 1 c. for 2 c. vedkommende samt et tillegg på 2 c. for de øvrige 7 verdiers vedkommende. Videre ble merkene forsynt med følgende tekst:

«Assistencia refugiados hungaros 1957.» (Hjelp til de ungarske flyktninger 1957) Opplaget opplyses å være på bare 50 000 sett. Olympiade-blokkene ble også forsynt med samme påtrykk på blokkens øvre rand. Tillegg: 25 c. Opplag: 5000 stk.

Forente nasjoner.

8. april d.å. ble det til ære for F.N.-tropene i *Midt-Østen* gitt ut en serie på 2 verdier, 3 og 8 c.

Utkast ved dansken *Ole Hamann*. Motivet er det samme som blir nyttet på F.N.-tropenes armbind. Det har vært foreslått fra flere hold at merkene burde nyttes på all post sendt fra de i området stasjonerte tropper. Det ville i tilfelle bli et herlig felt med uoverskuelige muligheter for bl. a. stempelsamlere!

27. mai d.å. vil det foreligge et 4 c. luftpostmerke og et postkort i samme verdi.

Schweiz.

27. febr. d.å. kom årets «Erhvervs»-merker til tross for at merkenes arkmarginaler bærer datoen 5. mars.

Serien som er trykt hos fa. Courvoisier SA., La Chau-de-Fond, består av følgende verdier:

5 Rp. grå/gul/rød/blå, «Grafikk 57»

10 Rp. oliv/lys grønn/brun, «St. Gotthardbanen 75 år».

20 Rp. rød/grå: «Siviltforsvaret».

40 Rp. blå/guloliv/fiolett/grå: «Basel 2000 år».

«Grafikk 57» viser til en internasjonal utstilling for den grafiske industri som skal finne sted i Lausanne i tiden 1. til 16. juni 1957.

For 75 år siden ble St. Gotthardbanen åpnet og dermed ble det skaffet en viktig nord-syd-gående forbindelse. På frimerket er vist brukonstruksjoner fra sydrampen av baneanlegget.

Det neste merket er viet propagandaen for sivilforsvaret og det siste i serien byer Basels 2000 årige beståen. Allerede i år 44 før Kristus grunnla *Munatius Plancus* kolonien *Raurica*, det nåværende Basel.

Merkebildet viser bl. a. et bilde av grunnleggeren.

St. Christopher, Nevis and Anguilla:

8 c. og \$ 2.40, nye verdier, ble utgitt 1. febr. d.å.

Tangier.

100-års dagen for opprettelsen av det første, britiske postkontor i Tangier vil bli markert ved at alle kurserende merker vil bli påtrykt «1857—1957». Disse merker vil foreligge til salgs fra og med 1. t.o.m. 30. april d.å., hvorefter postkontoret vil bli stengt. Spesielle stempler vil også bli brukt i Tangier hele april måned. Maskinstemplet vil få følgende tekst: «*Centenary, British Post Office, Tangier, 1857—1957.*» Håndstemplet vil vise: «*British Post Office, 1857 Tangier, 1957.*»

Tszechoslovakia.

18. jan. d.å. ble det utgitt en såkalt «dikter»-serie bestående av 4 verdier: 15, 20 og 30 h. samt 1.60 kr.

Tyskland (vest).

Det tidligere meldte minnemerke i anledning av 100 års dagen for fysikeren Rudolf Hertz fødsel, kom 22. februar d. å. Verdi: 10 pfg. Motiv: Portrett av R. H.

Ungarn.

Den første frimerkeutgave etter urolighetene i fjor høst forelå 31. jan. d.å. Det var en Røde Kors serie bestående av 6 verdier: 20 f. + 20 f. mørkgrønn, kvinnelig radiomekaniker, 30 f. + 30 f. mørk brunrød, porselenmalerske, 40 f. + 40 f. mørk brun, jernbanemann, 60 f. + 60 f. brunrød, postbud, 1 Ft. + 1 Ft. blå, skipsbygger, 2 Ft. + 2 Ft. mørk brunkarmin, sveiser. På de respektive verdier er trykt det ungarske våpen, det Røde Kors og tillegget. Man vil legge merke til at det våpen som nå er nytt er det gamle fra 1848.

Vatikanet.

20. des. 1956 minneserie for den berømte Svarte Madonna fra Czenstochau, Polens beskytterinne. 35 lire blå og svart, 60 lire mørk grønn og blå samt 100 lire brun og rød. Trykt i Statstrykkeriet i Rom på papi med vannmerke.

Merkebilde: 32 × 41 mm.

Østerrike.

I anledning av forbundsresident dr. h.c. Theodor Körners død, ble det den 11. januar 1957 ut-

gitt et minnemerke i verdien 1.50 Sch., svart. Motiv: Portrett av president dr. T. Körner. Billedstørrelse 25,8 × 34,5 mm. Kamtagging 14¼ × 13¾. Opplag: 800 000 i ark à 50.

President Körner som var sønn av en kaptein i den gamle K. U. K. hær, var født den 24. april 1873 i festningsbyen Komorn ved Donau.

I anledning av 100-års dagen for professor, dr. Julius Wagner-Jaureggs fødsel, ble det den 4. mars d. å. gitt ut et minnemerke i verdien 2.40 S. i mørk lilla farve.

Opplag: 1 500.000. Frankeringsgyldighet fra 7. mars 1957, kl. 0000.

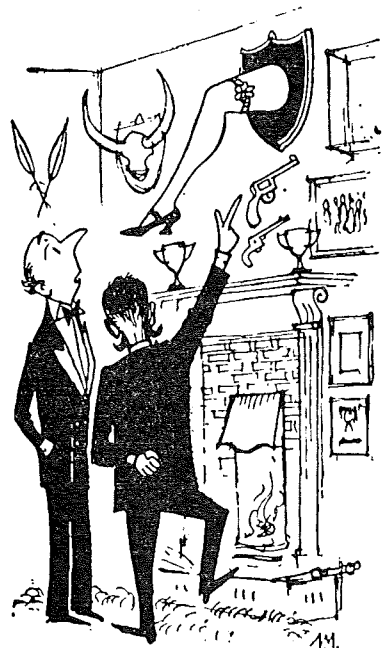
Motiv: Portrett av prof. dr. Julius Wagner-Jauregg.

For motivsamlere.

Chile har utgitt en luftpostserie på 4 verdier: 1, 2, 20 og 50 \$ som viser h. h. vis et jettfly, helikopter, jettfly over et gammelt minnesmerke og 2-motors fly med en lufthavn-bygning i bakgrunnen.

Tanger har utgitt 6 merker med dyremotiver: 5 c. gasele, 10 c. løve, 25 c. kamel med rytter, 50 c. giraf, 75 c. leopard og 1 peseta, elefant. Samtlige verdier er flerfarvede.

HJØRNET

(«Punch»)

Forfalskninger.

Kollega «Frimærkesamleren» har under overskriften «ADVARSEL» følgende vedr. 1 kr. brun med overtrykk *Postfærge*:

«Det er blevet konstateret et par nye overtrykkforfalskninger fra Danmark og Slesvig, som samlerne stærkt advares imod. 1 kr. Chr. X. brun, med overtryk *postfærge*, er blevet udbudt til salgs med dobbelt overtryk. Det viser sig imidlertid, at begge overtrykkene er falske. Mærket eksisterer ikke ægte med dobbelt overtrykk.

Endvidere er det konstateret, at 25 pf. fra Slesvig med omvendt overtrykt C.I.S. ikke eksisterer, hvorfor der må advares mod erhvervelse af dette mærke.»

Artiklen er undertegnet: O. Engholm.

Etterat ovenstående var skrevet, leser vi i *Frimærkesamleren* at dette med *forfalskning* av påtrykket på de to merker visstnok ikke er «så slemt» likevel! Påtrykkene skal etter sakkyndiges mening være helt OK! Men det skader kanskje ikke å være forrsiktig når det kommer til stykket — derfor tar vi advarselen inn som først bestemt. Red.

Hull-avstempling på 4 skill nr. 4.

Litt forsinket tar vi med en opplysning sendt av herr Abraham Oddfjell. I følge herr Oddfjell var det i en auksjonskatalog fra et hollandsk firma gitt følgende bemerkning til et av auksjonsobjektene, et 4 sk. Oscar med Hull-avstempling samt et skrevet navnetrekk: «1856 — Nr. 4 (cancelled by initials and Hull cancellation 383). We are informed that the initials are those of the mate on board S/S «Ganger Rolf». S/S «Ganger Rolf» is said to be the only ship on the route entitled to cancel stamps in manuscript and the mate should have been in charge of the mail.» Herr Oddfjell opplyser at han ikke har hørt om dette tidligere, og antar at opplysningen vil være av interesse for stempelsamlerne.

Jeg takker herr Oddfjell for informasjonen som jeg herved lar gå videre.

Jeg har ellers sett litt nærmere på saken. Personlig har jeg heller aldri hørt om dette tidligere, og har heller aldri sett en blekk-

annulering i form av initialer sammen med *Hullstemplet*. På fotografiet fremgår det imidlertid tydelig at merket er forsynt med to skrevne, store bokstaver som like godt kan være det ene som det andre. På forespørsel er det opplyst at vedkommende objekt ble solgt for ca. 60.00 kr. provisjon etc. inkludert. Blekkannuleringen har altså ikke hatt særlig innflytelse på prisen. Merket satt på brev.

Det ville være interessant å høre om noen av stempelsamlerne kunne gi noen opplysninger om det av auksjonsfirmaet påståtte forhold. Red.

Kataloger og tidsskrifter.

Det amerikanske tidsskrift «*World Stamp Market*» er sluttet å komme ut.

Zumstein, Berne, opplyser at *Zumstein-Europa* er helt utsolgt.

Det første nummer av «*The Puffin*», «husorganet» til the *Lundy Island Specialists' Society* har sett dagens lys. De neste nummer er planlagt å komme i begynnelsen av mars, mai, july, september og november d.å.

FIPEX 2 cents postkort uten påtrykk.

Av Belmont Faries.

Som kjent forekommer 2 c FIPEX-postkortet uten overstempling. Overstemplingen lyder: FIFTH INTERNATIONAL PHILATELIC EXHIBITION (på 2 linjer), midt på trekanten, og NEW YORK 1956 (også på 2 linjer, men mindre) nederst til høyre. Farven er blå.

Undersøkelser vedrørende varianten, hvordan den kan være oppstått bl. a., bringer følgende forklaring fra herr RAYMOND BLATTENBERGER, den ansvarlige trykker: Likesom den første farve, er påtrykket fremstilt ved offsett-trykking (fotolitografi). Kortene ble trykt i ark à 100 i en maskin for 2-farvetrykk. Hvert ark passerte således tandem-trykksylindere for å bli påtrykt de to farver i en operasjon.

At noen ark ikke er blitt forsynt med den andre farven (den blå) kan komme av at den andre trykksylindren ved en feiltagelse er satt ut av funksjon. Eller med andre ord: Vedkommende, ansvarlige ved maskinen kan ha glemt å sette denne sylindren i gang igjen etter at den muligens har vært ettersett (rengjort) eller etter en lunsjpause.

Et visst antall ark kan ha passert maskinen under disse forhold, men det er neppe trolig at *svært* mange unngikk den ansvarliges oppmerksomhet.

Med hensyn til påtrykkets farve, som mange mener er mer svart enn blå, opplyser herr BLATTENBERGER, at undertrykket som har lilla-rød farve har en tendens til å endre den blå farven henimot svart.

Såvidt herr Blattenberger.

Feiltrykket ble oppdaget av en funksjonær i et stort auksjonsfirma under utsendelsen av en bekjentgjøring. Til dette øyemed var det nemlig kjøpt inn flere tusen av dette FIPEX-kortet, som da var pakket i bunter. Ytterst få er hittil kjent brukt og de ubrukke eksemplarer firmaet fant i sin beholdning overstiger visstnok ikke dusinet.

Tross alt får vi si at det er heldig at varianten forekommer på brevkortet i stedet for på frimerket. Det er vel neppe så stor interesse for et slikt kort, hvor interessant det enn er, som for et frimerke med variant.

Nå er visst saken den at det også skal forekomme «noe rart» på erindringsblokken utgitt ved samme anledning. Vi får håpe varianten ikke er av de «store»!

Red.

Møtereferater fra forbundsklubbene

BERGENS FILATELIST KLUB

ble stiftet 11. desember 1911 og kunne således feire sin 45 års dag i desember 1957. I anledning gen ble, på selve stiftelsesdagen, holdt en meget vellykket fest i Bergens Håndverk og Industrieforeningens festlokaler i 3. etasje. En av stifterne, kontorsjef Hroar Grundtvig, var tilstede.

Formann i festkomitéen Ragnar Olsen ønsket velkommen. Einar Osc. Schou mintes de 11 stifterne og hyllet hjertelig Hroar Grundtvig, som besvarte hyllesten i en lun og spirituell

tale. Det var klubbens formann, F. C. Svendsen, som holdt festtalen og ga et kort resymé over klubbens stiftelse og virksomhet gjennom de forløpne 45 år. Senere på kvellen hyllet formannen kvinnen i lyriske ord og fru Elna Johanne Olsen repliserte i en versifisert tale for mannen.

Bordet var vakkert pyntet og maten ypperlig. Ved desserten leste James Lindén opp telegrammer. Det var også inkommet noen gaver, bl. a. en nydelig krystall blomsterglass fra Oslo Filatelist Klub. Walter-Johannessen takket for maten, hvorefter det festlige taffel ble hevet. Ragnar Olsen var aftenens toastmaster.

Vårt medlem Eivind Evensen ved N. R. K. hadde satt sammen et morsomt underholdningsprogram som ble meget vellykket. Han hadde likeledes sørget for musikken både til bordet og dansen. Dette siste bidro ikke så lite til den gode stemning som holdt seg like til slutt. Det var forøvrig Eivind Evensen som ledet programposten som ble sendt over N. R. K. på jubileumsdagen.

Etter kaffen kom ordensregnet i «Den Blå Løves» tegn. Formannen ble tildelt storkors, Arnstein Berntsen ble utnevnt til kommandør, Michael Elvsaa, Gustav Erichsen jr. og Bernhard Nilsen ble riddere. Vi Gratulerer.

Ragnar Olsen

Årsmøte ble holdt i Tinghusets Kafé 29/1-57 under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. 33 medlemmer var til stede.

Otto Maalstad ble valgt til dirigent. Valg på styre fikk følgende utfall: F. C. Svendsen (formann), Th. Godt, Bjarne Horne, Monrad Leganger og Ragnar Olsen med Bernh. Nilsen og Svein Ramstad som varamenn. Som ny bytteleder ble ansatt F. C. Moldenhauer jr.

Det fremgikk av årsberetningen at klubbens 45. år hadde vært et godt år med bra fremmøte og god tilgang på nye medlemmer. Klubbens 25-års nål ble tildelt H. Stensaker.

Gustav Erichsen jr. referent.

Medlemsmøte avholdt tirsdag 19. februar i Tinghusets kafé under ledelse av formannen F. C. Svendsen. Det var stort fremmøte.

Sorenskriver Sveaass holdt et interessant foredrag om engelske postforsendelser i eldre tid, samt Englands frimerker i den klassiske perioden. Foredraget høstet livlig bifall

Etter foredraget var det aftens og byttevirksomhet.

Møtet hevet klokken 23.

Ragnar Olsen, referent.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt møte nr. 299 den 10. desember 1956 i Central Hotel.

Formannen, hr. Wilthil, ønsket velkommen og sekretæren leste opp referater fra de 2 siste møtene.

Formannen rettet en spesiell takk til klubbens festkomité for dens gode innsats ved feiringen av 30 års jubiléet.

Norgeskatalogen for 1957 var kommet og Breda Sørensen ga en orientering om denne.

Formannen takket Breda Sørensen og ga ordet til ing. Engesgaard som hadde lagt ut sin

samling av frimerker fra tyske kolonier. — Formannen takket hr. Engesgaard for at vi fikk anledning til å se denne sjeldne og vakker monterte samling.

Det offisielle møtet ble hevet, men mange av medlemmene fortsatte samværet utover aftenen. 24 medlemmer overvar møtet.

E. E.

Møte nr. 300 ble avholdt den 14. januar 1957 i Central Hotels Sjømannssal.

Formannen, hr. Wilthil, ledet møtet.

Etter at referatet fra foregående møte var opplest og vedtatt, gjennomgikk formannen den innkomne post.

Det var en sak formannen gjerne ville lufte litt på dette møtet. Det gjaldt Tidsskriftet. Han ville gjerne høre medlemmenes mening i enkelte spørsmål. Formannen fortsatte, at som det nå er så er hvert hovedmedlem tvungen abonnent på Tidsskriftet, men det er enkelte medlemmer i klubbene som ikke har så stor interesse av det, og de synes medlemskontingenten, inklusiv Tidsskriftet, blir for høy. Formannen mente at det riktigste var at Forbundsclubbene skulle ha anledning til å abonnere på Tidsskriftet i et antall eksemplarer som sto i forhold til klubbens medlemstall. Han trodde Forbundet også ville ha fordel av å høre uttalelser fra medlemmene i denne sak. Sverdrup var fornøyd med Tidsskriftet i sin nåværende form, men var imot at klubbene skulle være løvbundet til å abonnere på et eksemplar til hvert medlem. — H. C. Christoffersen utfalte at ethvert interessert medlem burde holde et tidsskrift, så hvorfor ikke, som medlem av en klubb, være tvungen abonnent. — Langeruds mening var at det skulle være en frivillig sak om et medlem ville abonnere på Tidsskriftet eller ikke. —

Ordet ble så gitt til frk. Lindeman. Emnet var «Julemerket som samlerobjekt».

Formannen takket for det utmerkede foredrag og for den gnisten hun tydelig hadde gitt til «Julemerket som samlerobjekt».

Resten av aftenen ble benyttet til salg og kjøp av frimerker.

24 medlemmer og 4 gjester overvar møtet.

HÅLOGOLAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 30 ble holdt 17/9-56 i Harstad; 9 medlemmer var fremmøtt. Formannen refererte endel filatelist-nytt, bl.a. at postmester E. B. Eriksen om kort tid ville avlegge filatelistklubben i vår svenske vennskapsby Umeå et besøk for om mulig ved samtaler med styret der å få i stand et samarbeide. — Nytt nr. av «Dobbelfoten» ble presentert av redaktøren, omsetningslederen la frem sine utvalgshafter og den filatelistiske gjettekonkurranse og aftenens gratisgevinst fant sine heldige vinnere.

Møte nr. 31 ble holdt 26/11-56 på Borkenes, 9 medlemmer var tilstede. Formannen refererte de henvendelser som var kommet i anledning av annonsen om å opprette en junioravdeling. — Som innledning til diskusjon ble det lest opp et par artikler angående skadede merker. — Formannen viste frem innholdet av billedmerker i et kilo postklipp fra Hammerfest og medlemmene ble overrasket over den gode kvalitet og kvantitet. — Etter at klubbens 5-års dag ble besluttet feiret 23/2-57 i Harstad, ble den all-

tid like populære gjettekonkurranse holdt og gratisgevinsten trukket.

Møte nr. 32 ble holdt i Harstad 10/12-56 med 11 medlemmer og en gjest tilstede. Det ble som vanlig referert filatelistnytt fra klubbens og medlemmers utenlandske tidsskrifter. — Kveldens store begivenhet var trekning av klubb-lotteriet 1956. Gevinster til en verdi av godt over 200 kr. fant sine eiere, og stemningen ble høy da det viste seg at de fleste av de fremmøtte hadde vunnet. — Formannen meddelte bl. a. at det etterhvert melder seg flere interesserte juniorsamlere, slik at avdelingen forhåpentlig kan dannes utpå nyåret.

Møte nr. 33 ble holdt på Borkenes 28/1-57 med 11 medlemmer og en gjest tilstede. Formannen ønsket vel møtt til et nytt arbeidsår, og så behandlet man endel interne anliggender.

Som en innledning til samtale om prisvurdering av frimerker, ga formannen en kort orientering om de forhold som spiller inn og la frem en oversikt som viste prisutviklingen ifølge Norgeskatalogen. Sett i forhold til 1944 katalogen viste katalogen av i år en stigning på skillingmerkene på 37 og 42 % for henholdsvis ubrukte/brukte, eller fra kr. 1409/kr. 435.— til kr. 1929/kr. 618.—. Når det gjelder brukte skillingmerker viser Norgeskatalogen, Afa og Wennberg, alle 1955, en meget ensartet prisvurdering, alle skillingmerker sett under ett, mens prisene for ubrukte merker viser store variasjoner, fra kr. 1735.— i Norgeskatalogen til N kr. 2424.— i Wennberg.

Som vanlig la omsetningslederen frem hva han hadde å by på og filateliene ble dyrket videre over kaffekoppen.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 419 ble holdt den 15. januar kl. 20 i spisesalen i Handelens Hus under ledelse av formann Sigurd B. Johnsen.

Det var 20 medlemmer til stede.

Formannen åpnet møtet med å ønske de fremmøtte medlemmer et godt nyttår og uttalte ønsket om fortsatt framgang for klubben og at det ikke måtte bli noe stillstand. Han meddelte også at det nå var blitt en ordning med juniorgruppen. Dennes styre var nå blitt oppløst og istedet skal den ledes av 3 av seniorklubbens medlemmer med Arne J. Hansen som formann.

Deretter ga formannen ordet til Arne Arnesen som leste opp referat fra foregående møte.

Formannen meddelte at generalforsamling avholdes den 12. februar 1957.

Ordet ble så gitt til Munksgaard som var aftenens kåsør i 5 minutter-serien. Etter kaseriet holdt 2. sekretæren en liten lynauksjon

Salgslederen la fram utvalgshafter og festkomitéen solgte lodder i jubileumslotteriet.

Møtet hevet ca. kl. 22.

Erling Knutsen

Møte nr. 420 ble holdt den 29. januar kl. 20 i Kongesalen, Handelens Hus under ledelse av formannen Sigurd B. Johnsen. Det var 24 medlemmer til stede.

Formannen ønsket medlemmene velkommen og ga deretter ordet til sekretæren som leste referatet fra foregående møte.

Fra postverket forelå meddelelse om flyruten København — Tokio via Nordpolen som åpner den 24/2.

Under eventuelt tok Eivind Wirsching ordet og rettet en henstilling til medlemmene om å underrette foregående mann på listen når det var felter i utvalgshæftene som ikke var signert, istedet for å la disse gå videre. Selv om man anmerket at feltet var tomt ved mottakelsen var det nesten umulig å finne ut av det når hæftene kom inn en tid etter. Han nevnte at han nettopp hadde fått inn et utvalg hvor det mangler merker.

Han viste også et fotografi av et brev som opprinnelig hadde vært frankert med 48 stk. 10 øre 20 mm. pl. 3. Tre merker var fjernet. Brevet var stemplet Bergen 26. okt. 1889.

I 5 min. serien fortalte Sigurd B. Johnsen om noen spennende opplevelser.

2 sekretæren holdt en liten lynauksjon mens festkomiteen solgte lodder til jubileet. Det ble opplyst at det var solgt for kr. 521.00 og at trekningen skulle foregå på generalforsamlingen.

Til slutt la salgslederen fram utvalgshæfter. Møtet hevet kl. 22.

Erling Knutsen.

Skien's filatelist-klubb's årsmøte ble avholdt tirsdag 2/12-57 i Odd Fellow's lokaler. Tilstede var 22 medlemmer. Formann K. Ramstad erklærte årsmøtet lovlig satt, og ga ordet til sekretæren som leste årsberetningen. Av den framgikk at klubben pr. 2/12 tallet 65 medlemmer, idet 3 nye medlemmer var invotert siden siste årsmøte.

Valgkomitéens formann, lektor Fløgstad, var så dirigent for valgene. Resultatet av disse ble:

Formann A. Hylland (ny), kasserer B. Fyrong (ny), bytteleder A. Palmgren (gjenv.), sekretær E. Abrahamsen (gjenv.).

E. Andreassen og N. Langlid

Varamenn til styret: E. Andreassen og N. Langlid. Til Norges-samlingen: P. Jensen, Hylland og Ramstad. Bibliotekkarer: Hylland, Aanondsen, Fløgstad og Fyrong. Festkomitéen: Sønderskov, Helstrøm og B. Halvorsen. Valgkomité: Fløgstad og Sønderskov. Revisor: Kiil med Osc. Jensen som varamenn.

Den avgåtte formann K. Ramstad takket styret for godt samarbeide, og ønsket Hylland til lykke som ny formann. Hylland overtok så formannsplassen, og takket Ramstad for de 4 år han hadde stått som formann, og ønsket ham velkommen igjen i styret.

Festkomitéen v/ Sønderskov bød så til bords.

Etter middagen samlet man seg i salongene, hvor samværet fortsatte med frimerkeprat, utlodning, og div. underholdning til ut i de små timer.

Ernst Abrahamsen.

Møtedage 1957—58

Mandag	Tirsdag
	26/2
	26/3*
	23/4
13/5	
14/6 Sommermøte	28/5
9/9	24/9
14/10*	29/10
11/11	26/11
9/12	
13/1 1958	28/1 1958
10/2 Årsmøte	

* Porsgrunn, Central-Kafeen .

MANKOLISTE: NORGE

N.kat. nr. 2: Omvendt vannmerke. Datumstempler: Namsos, Stange, Thoten, d/s Jupiter, d/s Gyller. Nr.-stempler: 5, 10, 12, 16, 18, 22, 26, 27, 28, 32, 33, 40, 41, 47, 58, 59, 60, 64, 65, 67, 70, 71, 74, 80, 88, 92, 96, 97, 98, 106, 109, 110, 111, 115, 125, 128, 129, 130, 131, 134, 142, 145, 147, 151, 152, 153, 157, 166, 168, 176, 183, 184, 185, 186, 187, 190, 194, 195, 198, 201, 203, 204, 206, 212, 214, 216, 219, 222, 223, 231, 235, 237, 238, 244, 246, 252, 258, 260, 261, 267, 271, 276, 277, 284, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 302, 304, 308, 309, 310, 311, 326, 328, 332, 334, 336, 341, 342, 344, 347, 351, 355, 360, 361, 362, 363, 364, 366, 376, 380.

N.kat. nr. 2: Pene eksemplarer til opplating. Brukt fireblokk.

N.kat. nr. 4: Utagget, stemplet Hougsund, d/s Framnes, Gyller o. a.

Videre: Brev nr. 1—21, særlig nr. 3.

LEGE D. VIGELAND — Tollbugt., Arendal (Norge).